

ADWOKACI

Szymon Filek Katarzyna Łata

Spółka Partnerska

ul. Piłsudskiego 1/6 50-048 Wrocław
tel./fax. +48 71 341 1995
biuro@adwokat.wroc.pl; www.adwokat.wroc.pl
NIP: 897-171-03-52 Regon: 020196967
BRE S.A. 35 1140 2017 0000 4702 0965 4767
Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej
Wydział VI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego 245874

Wrocław, 22 lutego 2018 r.

Sygn. akt Ts 26/16

Trybunał Konstytucyjny

w Warszawie

al. Jana Christiana Szucha 12a

00-918 Warszawa

Skarżący:

B L

zastępowany przez pełnomocnika adw. Szymon Filka za spółki „Szymon Filek, Katarzyna Łata Adwokaci” sp. p. we Wrocławiu (wpis na listę adwokatów ORA we Wrocławiu pod nr 765)

ZAŻALENIE

pełnomocnika skarżącego na postanowienie o odmowie nadania dalszego biegu skardze

Działając imieniem skarżącego **B L**, jako jego pełnomocnik, zaskarżam postanowienie z dn. 12 lutego 2018 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

Orzeczeniu temu zarzucam naruszenie art. 61 ust. 4 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. (Dz. U. poz. 2072), wyrażające się w przyjęciu, iż skarga nie spełnia wymogów określonych w ustawie oraz że braki formalne skargi, do których usunięcia wezwano skarżącego nie zostały usunięte w terminie.

Wskazując na powyższe wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie skardze biegu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dn. 12 lutego 2012 r. Trybunał Konstytucyjny w ramach tzw. wstępnego badania skargi konstytucyjnej wywiezionej przez B L , a dotyczącej zarzutu sprzeczności art. 31 i 32 ustawy z dn. 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych z art. 2, 7, 84 i 217 i 64 ust. 1 Konstytucji, odmówił nadania skardze dalszego biegu. W uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Trybunał argumentował, iż wadliwe skonstruowanie wzorca kontroli konstytucyjnej sprawia, że skarga nie spełnia ustawowych

Z rozstrzygnięciem tym nie godzi się skarżący.

Wskazać należy na wstępie, iż nieuprawniony jest pogląd jakoby wskazane w skardze przepisy konstytucji zostały uczynione przez skarżącego samoistnymi wzorcami kontroli konstytucyjnej. Teza ta, szerzej nieuzasadniona przez Trybunał, nie ma jakiegokolwiek podstawy w treści samej skargi. Istota skargi sprowadza się wszak do twierdzenia, że wadliwe z punktu widzenia wymogów konstytucyjnych nałożenie na skarżącego obowiązków o charakterze daninowym (2, 7, 84 i 217 Konstytucji) doprowadziło w konsekwencji do naruszenia konstytucyjnej ochrony własności (art. 64 ust. 1 Konstytucji). Przyjęcie zapatrywania wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu musiałoby w konsekwencji prowadzić do wniosku, iż kwestia prawidłowości nakładania przez państwo na obywateli obowiązków o charakterze fiskalnym w istocie nie może być co do zasady przedmiotem skargi indywidualnej. Pogląd taki byłby jednak całkowicie nieuprawniony.

Co więcej, wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie uzasadniają bynajmniej konkluzji, iż skarga nie spełnia wymogów określonych w ustawie, których usunięcie nie jest możliwe. Przepis art. 61 ust. 4 pkt. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym interpretowany powinien być w sposób ścisły poprzez odniesienie do wymogów konstrukcyjnych skargi wskazanych w przepisach tej ustawy. Te zaś zostały w sposób enumeratywny wymienione w art. 53 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym skarga konstytucyjna zawiera:

- 1) określenie kwestionowanego przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo obowiązkach skarżącego określonych w

Konstytucji i w stosunku do którego skarżący domaga się stwierdzenia niezgodności z Konstytucją;

- 2) wskazanie, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącego, i w jaki sposób - zdaniem skarżącego - zostały naruszone;
- 3) uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego, ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie;
- 4) przedstawienie stanu faktycznego;
- 5) udokumentowanie daty doręczenia wyroku, decyzji lub innego rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 6) informację, czy od wyroku, decyzji lub innego rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 77 ust. 1, został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia.

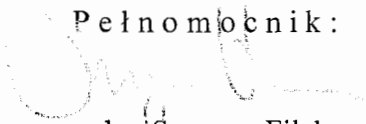
Skarga wywiedziona w niniejszej sprawie niewątpliwie zawiera wszelkie elementy konstrukcyjne wymienione w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. Przepis ten nie określa natomiast jaki wyraz przybrać ma powiązanie konstytucyjnych wzorców kontroli aktów normatywnych. Kwestia czy wadliwy sposób nakładania obowiązków o charakterze daninowych może stanowić o naruszeniu prawa własności nie może być rozstrzygana poprzez kwestionowanie konstrukcji skargi. W ocenie autora skargi prezentowany w skardze pogląd, iż jest tak w istocie nie może też zostać oceniony jako oczywiście bezzasadny, choćby ze względu na dorobek orzeczniczy Trybunału (por. np. wyrok z dn. 11 maja 2004 r., K 4/03, OTK Seria A 2004/5/41).

Nieuzasadniony jest też pogląd jakoby skarżący nie uzupełnił w określonym terminie braków formalnych skargi. Wymóg załączenia do skargi pełnomocnictwa szczególnego, rozumieć należy wyłącznie w ten sposób, iż pełnomocnictwo to ma dotyczyć konkretnej sprawy, przy czym ustawa nie precyzuje, w jaki sposób sprawa ta ma zostać zidentyfikowana. Pełnomocnictwo złożone do akt wymóg ten spełnia, albowiem dotyczy jednej skargi (nie jest zatem ani pełnomocnictwem ani ogólnym ani rodzajowym). Dokument pełnomocnictwa, tak jak każde inne oświadczenie woli podlega wykładni i żadne argumenty nie przemawiają za tym by przyjąć, iż wolą skarżącego było umocowanie reprezentującego go w sprawie adwokata do reprezentowania go czy to co do zasady przed Trybunałem, czy w określonej większej kategorii spraw (żadne takie

sprawy się też nie toczą). Przedmiot zaskarżenia, jak i wzorce kontroli konstytucyjnej opisane są w sposób tożsamy w skardze i w dokumencie pełnomocnictwa. Jeśli zaś pełnomocnictwo wymaga przez Trybunał miałoby spełniać jakieś inne, nie wynikające z przepisów ustawy, wymogi, powinny one w sposób szczegółowy zostać opisane w wezwaniu do uzupełnienia braków skargi.

Z powyższych względów wnoszę i wywodzę jak na wstępie.

Pełnomocnik:

adw. Szymon Filek